

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011040
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2320011040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar.XX.XX.XXXX v C., pre prečin podvodu spolupácha-teľstvom podľa § 20 k §221 ods.1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2025 v Trnave prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 02.12.2024 sp. zn. 1T/92/2020-541, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.
II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom C., D. E. E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS Leopoldov, podľa § 44 a § 43 Trestného zákona upúšťa od uloženia ďalšieho trestu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. To-1T 87/2020 zo dňa 20.03.2024, právoplatný 05.04.2024, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a obžalovaného A. B. uznal za vinného, že

I.
dňa 03. septembra 2018 v čase o 18.47 hod. na presne nezistenom mieste prostredníctvom mobilného čísla XXXX XXX XXX registrovaného u slovenského mobilného operátora 4KA na meno B. A., trvale bytom C., E. E. XXXX/XX, č. OP F. XXX XXX, a prostredníctvom internetovej stránky G. <H.>, uverejnil inzerát číslo 89500490 z neznámeho zariadenia s IP adresou XXX.XXX.XX.XXX a portom: XXXXX, na predaj mobilného telefónu značky SAMSUNG GALAXY, S8 za predajnú sumu 300,- Eur, na ktorý inzerát dňa 04.09.2018 v čase okolo 13.00 hod. reagoval A. I. a po telefonickej dohode s obvinenou J. B. (t.č. nebohá), ktorá vystupovala ako údajná pracovníčka predajne Datard v meste Martin, a dohodla sa na podmienkach kúpy a doručenia predmetného mobilného telefónu, A. I. vykonal urgentný bezhotovostný prevod vo výške 300,- Eur, za poplatok vo výške 8,- Eur na detské konto číslo účtu IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v spoločnosti C. K., L., patriacemu subjektu s názvom M. N. B., zriadeného a otvoreného dňa 27.06.2018 zákonným zástupcom, obvinenou J. B., ktorá je zároveň jediným majiteľom účtu, disponentom, kuriérom a vkladateľom, s tým, že po obdržaní uvedenej sumy, bude zaslaný poškodenému predmetný mobilný telefón prostredníctvom kuriéra na adresu trvalého bydliska, čo však obvinení neučinili, ani finančnú hotovosť nevrátili späť, nekomunikovali čím svojím konaním spôsobili poškodenému A. I., trvale bytom H. O. XXX škodu vo výške 308,- Eur,

II.

vystupujúc pod menom „P.“ s kontaktným telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktoré zverejnil v inzeráte na internetovej stránke G., spoločne s doposiaľ nezistenou osobou ženského pohlavia, pod zámienkou predaja 3 kusov mobilných telefónov zn. HUAWEI P20 PRO spoločne vylákali od N. I., nar. XX.XX.XXXX, prechodne bytom I. XXX, celkovú sumu vo výške 1.020,- Eur tak, že po tom, ako N. I. telefonicky komunikovala s doposiaľ nezistenou osobou ženského pohlavia, ktorá sa predstavila ako P., dňa 30.09.2018 v I. prostredníctvom telefónnych čísiel XXXX/XXXXXX, XXXX/XXX XXX a XXXX/XXXXXX, ktoré boli zverejnené v inzeráte na internetovej stránke G.. sa s touto osobou dohodla na kúpe uvedených mobilných telefónov s tým, že po zaplatení kúpnej ceny si tieto môže vyzdvihnúť v pobočke predajne Alza v Martine, pričom za ne prostredníctvom internetbankingu v I. zaplatila sumu 1.020,- Eur dňa 30.09.2018 prevodom z bankového účtu jej otca Q. I. na bankový účet „J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX“ v dvoch platbách a to najskôr v sume 720,- Eur a následne v sume 300,- Eur, tieto finančné prostriedky obžalovaný A. B. z účtu vybral a použil pre svoju potrebu, pričom obžalovaný, spolu s doposiaľ nezistenou osobou ženského pohlavia nemali v úmysle predáť mobilné telefóny tak, ako do deklarovali v inzeráte a naň nadväzujúcich telefonických rozhovoroch, čím poškodenému Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, spôsobili celkovú škodu vo výške 1.020,- Eur,

Za to mu okresný súd uložil :

„ Podľa § 221 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa ukladá obžalovanému A. B. uhradiť spôsobenú škodu poškodeným A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX vo výške 308,- Eur a poškodenému Q. I., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom R. XX vo výške 1.020,- Eur .“

Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý rozsudok v rozsahu č. I. 541-543 spisu.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku obhajca obžalovaného podal odvolanie (č.l.536 spisu). Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil zahlasené odvolanie podaním zo dňa 16.01.2025 (č.l. 549 spisu), doručeným okresnému súdu dňa 17.01.2025 (č.l.549 spisu).

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomnom odôvodnení odvolania (č.l.549) uviedol, že ku skutku , ktorý mu bol kladený za vinu sa v priebehu konania priznal, skutok nespochybňuje. Nesúhlasí s tým, že v danom prípade ide o pokračovací prečin podvodu splupáchatelstvom podľa § 20 k §221 ods.1 Tr. zákona účinného v čase vyhlásenia rozsudku vo vzťahu ku skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený dňa 05.04.2024 Okresným súdom Nitra sp.zn.To-1T/87/2020. Má za to, že v danom prípade okresný súd nepostupoval správne, keď tieto dva skutky posudzoval ako čiastkové útoky, nakoľko podľa obžaloby v konaní 1T/92/2020 mal svojim konaní spôsobiť škodu vo výške 308 Eur. V danom prípade vzhľadom na ustanovenie §221 a § 125 ods.1 Trestného zákona nepôjde o trestný čin a mal byť spod skutku oslobodený alebo mala byť vec postúpená podľa § 280 ods.2Tr.por.

V závere navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a následne rozhodol sám vo veci tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí podľa ustanovenia § 322 Tr .por. alt. aby vec postúpil v zmysle ustanovenia § 320 ods.1 písm. a) Tr. por.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor napriek písomnej výzve okresného súdu doručenej mu dňa 05.02.2025 písomne nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

(2) Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

(3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 Trestného poriadku:

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

(2) Ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektovej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu ako oprávnenej osoby v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné ale z iných dôvodov ako uviedol v písomnom odôvodnení odvolania.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obhajcu obžalovaného JUDr. Rudolfa Blazseka a obžalovaného A. B.. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený dňa 23.04.2025, obhajca prevzal upovedomenie dňa 23.04.2025, teda bola u nich splnená lehota 5 dní v zmysle ustanovenia § 61b ods. 1 Trestného poriadku.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že odvolanie obžalovaného navrhujeme podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa v konečnom návrhu pridržiaval písomne podaného odvolania.

Obžalovaný A. B. bol bez vyjadrenia.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

· prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 10.08.2020 pod číslom 2 Pv 396/2018 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na A. B. a J. B. pre prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona,

· Okresný súd Galanta dňa 02.11.2020 pod č.k.1T/92/2020 vydal trestný rozkaz proti ktorému podali obvinení v zákonom stanovenej lehote odpor

· trestné stíhanie proti obžalovanej J. B. bolo podľa § 290 ods.1 Tr. poriadku s poukazom na ust. § 281 ods.1 Tr. por. zastavené pre neprípustnosť podľa § 9 ods.1 písm. d) Tr. poriadku nakoľko obžalovaná dňa XX.XX.XXXX zomrela.

· okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 12.07.2023, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. (č.l.450-451 spisu), ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, prečítal uplatnenie nároku spôsobenej škody poškodeného A. I. (č.l.450 spisu), oboznámil trestný spis Okresného súdu Nitra sp.zn.To-1T/87/2020 z neho uznesenie o vznesení obvinenia, rozsudok zo dňa 20.03.2024, relácie na obžalovaného

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn.To-1T/87/2027 vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 14.03.2019 ČVS:ORP-59/VYS-TO-2019 bolo A. B. vznesené obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Trestného zákona. Okresná prokuratúra Topoľčany podala dňa 21.02.2019 na Okresný súd Topoľčany obžalobu na A. B.. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods.1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že „je vinný“ a oľutoval svoje konanie. Rozsudkom zo dňa 20.03.2024 č.k.To-1T/87/2020-766 bol A. B. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 20.03.2024 na tom skutkovom základe, že

vystupujúc pod menom „P.“ s kontaktným telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktoré zverejnil v inzeráte na internetovej stránke G., spoločne s doposiaľ nezistenou osobou ženského pohlavia, pod zámienkou predaja 3 kusov mobilných telefónov zn. HUAWEI P20 PRO spoločne vylákali od N. I., nar. XX.XX.XXXX, prechodne bytom I. XXX, celkovú sumu vo výške 1.020,- Eur tak, že po tom, ako N. I. telefonicky komunikovala s doposiaľ nezistenou osobou ženského pohlavia, ktorá sa predstavila ako P., dňa 30.09.2018 v I. prostredníctvom telefónnych čísiel XXXX/XXXXXX, XXXX/XXX XXX a XXXX/XXXXXX, ktoré boli zverejnené v inzeráte na internetovej stránke G.. sa s touto osobou dohodla na kúpe uvedených mobilných telefónov s tým, že po zaplatení kúpnej ceny si tieto môže vyzdvihnúť v pobočke predajne Alza v Martine, pričom za ne prostredníctvom internetbankingu v I. zaplatila sumu 1.020,- Eur dňa 30.09.2018 prevodom z bankového účtu jej otca Q. I. na bankový účet „J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX“ v dvoch platbách a to najskôr v sume 720,- Eur a následne v sume 300,- Eur, tieto finančné prostriedky obžalovaný A. B. z účtu vybral a použil pre svoju potrebu, pričom obžalovaný, spolu s doposiaľ nezistenou osobou ženského pohlavia nemali v úmysle predáť mobilné telefóny tak, ako do deklarovali v inzeráte a naň nadväzujúcich telefonických rozhovoroch, čím poškodenému Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, spôsobili celkovú škodu vo výške 1.020,- Eur.

Okresný súd „ Podľa § 44 Trestného poriadku upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože spoločný súhrnný trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn.3T/14/2020 zo dňa 03.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp.zn.1To/70/2022 zo dňa 04.10.2023, právoplatného dňa 04.10.2023 vo výmere 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku obžalovanému ukladá, aby poškodenému Q. I., nar.XX.XX.XXXX v S., trvale bytom R. XX, nahradil spôsobenú škodu v sume 1020,-Eur.

K osobe obžalovaného

Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že má v ňom 30 záznamov väčšinou pre majetkovú trestnú činnosť ale aj pre násilnú trestnú činnosť.

Z lustrácie v ZVJS (Zboru väzenskej a justičnej stráže SR) vyplýva, že obžalovaný vykonáva postupne uložené tresty :

- od 11.11.2022 do 11.11.2024 trest uložený Okresným súdom Trnava sp.zn.0T/230/2022 zo dňa 14.11.2022 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák.
- od 11.1.2024 do 30.03.2029 trest uložený Okresným súdom Bratislava IV. sp.zn.BA-3T/14/2020 zo dňa 03.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 04.10.2023 sp.zn.1To/70/2022 pre zločin podvodu spolupáchatel'stvom podľa 20 k § 221 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zákona
- od 30.03.2029 do 30.01.2037 trest uložený Okresným súdom Trnava sp.zn.6T/12/2017 zo dňa 25.10.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 04.03.2025 sp.zn.6To/18/2025 pre zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k §188 ods.1, ods.2 písm. c) Trestného zákona

V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov MR SR má 13 záznamov pre priestupky na úseku cestnej dopravy, proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku.

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné na ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povosť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého a zákonného trestu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd, rovnako ako prvostupňový súd, za preukázané, že u obžalovaného A. B. existovala jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 41 ods.3) Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 122 ods.10) Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 122 ods.13) Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 125 ods.1) Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty vecí a rozsahu činu.

Pokračovací trestný čin je špecifický tým, že sa skladá z viacerých čiastkových útokov z ktorých každý jeden napĺňa skutkovú podstatu toho istého trestného činu. Jednotlivé čiastkové útoky musia spájať objektívna a subjektívna súvislosť § 122 ods. 10 Trestného zákona.

Objektívna súvislosť spočíva:

- v čase spáchania jednotlivých čiastkových útokov,
- v spôsobe ich spáchania,
- v predmete jednotlivých čiastkových útokov.

Subjektívna súvislosť spočíva v postupnom uskutočňovaní jednotného zámeru, ktorý páchatel' musí mať už na začiatku tzn. už pri prvom čiastkovom útoku, pretože jediný trestný čin musí vyplývať z jednej vôle páchatel'a.

Z hľadiska hmotného práva sa pokračovací trestný čin považuje za jeden skutok a jediný trestný čin. Z hľadiska procesného podľa § 10 ods. 15 Trestného poriadku skutkom sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak. Preto platí, že ak sa nepreukáže

niektorý z viacerých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu súd páchatel'a oslobodí spod obžaloby, len pre tento nepreukázaný čiastkový útok s ohľadom ostatných uzná vinu, čo však neplatí pre prejednávaný prípad.

Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Trestného zákona čo znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody alebo získaného prospechu pre jednotlivých čiastkových útokov na účel posúdenia právnej kvalifikácie spočítava, tzn. že v predmetnej veci sa spočítava škoda spôsobená za prejednávaný skutok vo výške 308,- eur spolu so škodou spôsobenou uvedenom v rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. To-1T/87/2020 zo dňa 20.03.2024, ktorá je vo výške 1020,- eur, tzn. že celkove bola spôsobená konaním obžalovaného škoda vo výške 1328,- eur. V zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 škoda spôsobená konaním obžalovaného presiahla škodu malú, ktorou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- eur (R 26/2018 I).

Postup okresného súdu bol preto správny, keď obžalovanému ukladal spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona vo vzťahu ku skutku uvedenom v rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. To-1T/87/2020 a ku skutku uvedenom v prejednávanej obžalobe, pretože ich spája objektívna a subjektívna súvislosť. Okresný súd bol viazaný skutkovými zisteniami v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod č. k.. To-1T/87/2020.

Vzhľadom k vyššie uvedenému boli odvolacie námietky obžalovaného, že „okresný súd nepostupoval správne, keď tieto dva skutky posudzoval ako čiastkové útoky,“ nedôvodné.

Podľa § 43 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 321 ods.1) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods.3) Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle : všeobecných zásad podľa § 33a Trestného zákona podľa ktorých páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti. Pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného. A zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s

poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchateľ trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchateľa alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchateľa nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchateľa. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest," (nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011).

Obžalovanému A. B. boli postupne uložené tresty odňatia slobody rozsudkami Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn.BA-3T/14/2020 zo dňa 03.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 04.10.2023 sp.zn.1To/70/2022, ktorými bol odsúdený pre zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa 20 k § 221 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zákona v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.6T/12/2017 zo dňa 25.10.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 04.03.2025 sp.zn.6To/18/2025 pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v trvaní 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov .

Uvedené postupne uložené tresty obžalovaný doposiaľ nevykonával a ako vyplýva z vyššie uvedenej lustrácie UZVJS trest uložený Okresným súdom Bratislava IV. sp.zn.BA-3T/14/2020 zo dňa 03.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 04.10.2023 sp.zn.1To/70/2022 vykonáva od 11.1.2024 do 30.03.2029 a od 30.03.2029 do 30.01.2037 bude vykonávať trest uložený rozsudkom Okresným súdom Trnava sp. zn. 6T/12/2017 zo dňa 25.10.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 04.03.2025 sp.zn.6To/18/2025.

Nakoľko trest uložený súdom I. stupňa je vzhľadom na doposiaľ ešte nevykonaný ani sčasti trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.6T/12/2017 zo dňa 25.10.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 04.03.2025 sp.zn.6To/18/2025 pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k §188 ods.1, ods.2 písm. c) Trestného zákona v trvaní 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov a skutok, pre ktorý sa obžalovaný odsudzuje je menej závažný trestný čin (§ 221 ods.1 Tr. zákona, kde jej trestná sadzba až na 2 (dva) roky) než boli tie, za ktoré bol odsúdený skôr (§ 188 ods.2 Tr. zákona, kde je trestná sadzba 7 až 12 rokov), neprimerane prísny, preto s poukazom na § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a zároveň mal za to, že môže na verejnom zasadnutí rozhodnúť vo veci sám rozsudkom a to na podklade skutkového stavu, ktorý bol prvostupňovým súdom správne a úplne zistený tak, ako to predpokladá § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku.

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci ide o menej závažný trestný čin než bol ten, za ktorý už bol obžalovaný A. B. odsúdený skôr a skorší rozsudok ešte nebol ani sčasti vykonaný, boli splnené podmienky na upustenie od ďalšieho trestu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 44 Trestného zákona, nakoľko krajský súd mal za to, že trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

Výrok o náhrade škody ktorým okresný súd podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného A. B. uhradiť spôsobenú škodu poškodeným A. I. vo výške 308,- Eur a poškodenému Q. I. vo výške 1.020 Eur, zostáva nezmenený.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.